

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/218/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203356
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419203356.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752 zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubáňho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanému W. D., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. P. XXX, XXX XX P., o zaplatenie 375,-eur a zmluvnej pokuty s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 301,51 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 301,51 eur od 19.8.2018 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 28,34 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30.11.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 375,-eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 375,-eur od 19.08.2018 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 300,-eur a odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 300,-eur len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 375,-eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 44,91 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 12.02.2018 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXX na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 300,-eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 10,80 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Poukazoval na to, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok a pretože bol v omeškaní s úhradou splátky č. 3 o viac ako 3 mesiace, žalobca si po predchádzajúcom upozornení na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. vyhlásil okamžitú splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Podľa žalobcu žalovaná suma vo výške 375,-eur predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku vo výške spolu 359,40 eur a tiež sumu neuhradených záväzkov na náhradu poistného vo výške 15,60 eur, keď žalovaný celkovo uhradil na vrátenie úveru len sumu 29,40 eur. Žalobca pokiaľ ide o uvedené poistné dôvodil tým, že žalovaný pristúpil k poisteniu schopnosti splácať úver poskytovanému spoločnosťou MetLife Europe Limited, pobočka poisťovne z iného štátu a zaviazal sa v zmluve nahradiť žalobcovi sumu poistného, ktoré žalobca platil poisťovateľovi, avšak túto povinnosť riadne a včas nespĺnil, keď ku dňu zosplatenia úveru bol dlžný na náhrade

poistného sumu 15,60 eur. Poistenie zaniklo dňom zosplatnenia úveru. Žalobca v žalobe poukazuje na článok 8 ods.8.1 zmluvy uplatnil si nárok na zmluvnú pokutu a popri ňom aj nárok na úrok z omeškania, odvolávajúc sa na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že uplatňuje ich tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu RPMN naposledy zverejnenú podľa zákona č.129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca tvrdil, že žalovanému zaslal viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím konania, no žalovaný na výzvy nereagoval, svoje záväzky nesplnil, pričom v súvislosti so zaslaným pokusom o zmier pred začatím súdneho konania svojim právnym zástupcom uplatnil si žalobca náhradu nákladov spočívajúcich v tarifnej odmene a paušálnej náhrade nákladov za túto právnu službu, spolu vo výške 44,91 eur.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil a pripojil k nej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa 12.2.2018, splátkový kalendár k danej zmluve, výpis z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov, Všeobecné obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, prehľad splácania, oznámenie o uplatnení práva podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, prihlášku do poistenia, pokus o zmier a fotokópiu plnej moci.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 16.01.2020 písomne nevyjadril.

5. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednávaný spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.02.2020, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 11.02.2020 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav:

7. Zo zmluvy predloženej žalobcom, č. zmluvy XXXXXXXXXXXX označenej ako zmluva o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že v zmluve ako veriteľ je uvedená spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., teda žalobca a ako dlžník žalovaný. Údaje o spotrebiteľskom úvere sú uvedené v článku 3 zmluvy pod písmenami a) až n) a tam je uvedené, že celková výška úveru je 300,-eur, úroková sadzba úveru je 17,70 % ročne, RPMN je 19,08 %, priemerná hodnota RPMN 14,01 %, celkové náklady spojené s úverom že sú 88,80 eur a pozostávajú zo sumy úrokov, ktoré musí dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania úveru, celková čiastka, ktorú musí v súvislosti s úverom dlžník zaplatiť je 388,80 eur a je tvorená celkovou výškou úveru a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom. Ďalej je v článku 3 zmluvy uvedené, že výška pravidelnej splátky je 10,80 eur, z toho splátka istiny úveru 8,33 eur a splátka úroku 2,47 eur, počet splátok istiny úveru a splátok úroku je 36, termíny splatnosti splátky istiny a splátky úroku sú v 13. deň v kalendárnom mesiaci s tým, že dátum splatnosti prvej splátky je 13.03.2018 a termín konečnej splatnosti úveru je 13.02.2021. Je tam tiež uvedené, že úroková sadzba pre prípad omeškania s úhradou splátok úveru je 5 % ročne. Podľa článku 3 zmluvy jednalo sa o bezúčelový spotrebiteľský úver.

8. V ďalšej časti článku 3 zmluvy je uvedené, že veriteľ ako poisťník uzavrel s tam uvedenými poisťovateľmi poisťnú zmluvu číslo 500.018 v znení dodatkov predmetom ktorej je poistenie schopnosti dlžníka - poisteného splácať úver s tým, že pristúpenie k poisteniu vyplýva z Prihlášky do poistenia, ktorú dlžník podpísal. Nasleduje špecifikácia rozsahu práv a záväzkov vyplývajúcich zo spolupoisťovania a je tam uvedené, že dlžník si prihláškou do poistenia zvolil súbor poistenia Balík B, ktorého rozsah je vymedzený v Prihláške do poistenia a v Rámcovej poisťnej zmluve. Pristúpením k poisteniu schopnosti splácať úver sa dlžník podľa článku 3 zmluvy voči veriteľovi zaviazal, že bude mu platiť náhradu poistného za dobu trvania poistenia vo výške 3,90 eur s počtom platieb 36 s tým, že splatnosť každej platby náhrady poistného je v 13. deň v mesiaci so splatnosťou prvej platby dňa 13.03.2018 a

poslednej dňa 13.02.2021. Z prihlášky do poistenia (čl. 11 a 12 spisu) vyplýva, že žalovaný z možnosti poistenia vybral si Balík B (poistenie pre prípad straty života, zamestnania a iné) s mesačným poisťným 3,90 eur a poisťnou sumou 300,-eur (výška čerpaného úveru).

9. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola podpísaná dlžníkom, teda žalovaným a veriteľom, teda žalobcom v Poprade dňa 09.02.2018.

10. Žalobca tvrdil, že žalovaný záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, už pri 3 z dohodnutých 36 mesačných splátok sa dostal do omeškania so splácaním, preto žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, o čom ako dôkaz predložil oznámenie o zosplatnení zo dňa 26.07.2018 s tým, že toto bolo žalovanému doručené dňa 1.8.2018 a žalovaný doposiaľ mu uhradil celkovo len 29,40 eur a dlží mu 375,-eur.

11. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Žalovanému úver nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania či povolania, pričom žalovaný pri uzatváraní zmluvy nevystupoval ako podnikateľ. Zo zmluvy, z jej obsahu aj označenia (zmluva o spotrebiteľskom úvere) je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu 09.02.2018 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180101>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

13. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

14. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Následne v § 9 ods.2 tohto zákona sú uvedené náležitosti ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>>. Ak zmluva neobsahuje tie z týchto náležitostí, ktoré sú uvedené v § 11 ods.1 uvedeného zákona, jednalo by sa o úver bezúročný a bez poplatkov.

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzatváraná žalobcom so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

21. Žalovaný, ktorému žaloba so všetkými prílohami bola riadne doručená a bol vyzvaný sa k nej vyjadriť žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprel a preto skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný uzavrel s ním úverovú zmluvu, že boli mu riadne poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 300,-eur, že žalovaný doposiaľ zaplatil len sumu 29,40 eur a že oznámenie o zosplatnení úveru bolo mu doručené dňa 1.8.2018 súd v súlade s § 151 ods.1 CSP považoval za nesporné.

22. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 300 eur, ktorý mal žalovaný vrátiť v splátkach vo výške 10,80 eur mesačne počas 36 mesiacov, spolu mal zaplatiť 388,80 eur, pričom v zmysle výslovného dojednania v zmluve mal platiť žalobcovi aj náhradu poistného za dojednané poistenie úveru vo výške 3,90 eur mesačne po dobu 36 mesiacov. Žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy do dňa podania žaloby zaplatil sumu 29,40 eur. Žalobca tvrdí, že po predčasnom zosplatnení úveru neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe, konkrétne suma 375,-eur ako súčet sumy 359,40 eur rovnajúcej sa súčtu neuhradených splátok a sumy 15,60 eur rovnajúcej sa neuhradenej náhrady poistného do predčasného zosplatnenia úveru. Žalobca žiadal tiež zmluvnú pokutu, úrok z omeškania a náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 44,91 eur.

23. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná čo do zaplattenia nevrátenej istiny úveru a tiež úrokov a náhrad poisného splatných do predčasného zosplattenia úveru, nedôvodná je čo do zaplattenia úrokov po splatnosti úveru, tiež zmluvnej pokuty a sumy 44,91 eur ako nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky.

24. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Po posúdení obsahu zmluvy súd konštatuje, že táto bola uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme a že čo do dodržania základných náležitostí predpísaných v § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch ako podmienka vzniku nároku na úroky a poplatky za úver jej niet čo vytknúť, preto nejde o bezúročný a bezpoplatkový úver v zmysle § 11 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch a veriteľovi podľa názoru súdu vznikol nárok na dohodnuté poplatky a úroky za úver, avšak z dôvodov uvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia len za dobu do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

25. Žalobca predložením písomného vyhotovenia zmluvy a tiež predložením výpisu z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov (čl.10 spisu) a prehľadom splácania (čl.14 spisu) preukázal, že poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému spotrebiteľský úver v takej výške, v akej bol dojednaný, keď dojednaný bol úver vo výške 300-eur a aj reálne vyplatená žalovanému bola suma 300,-eur. Žalobca predloženým výpisom z účtu a prehľadom splácania preukázal tak poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému ako dlžníkovi, ako aj neplnenie jeho povinnosti splácať úver dohodnutým spôsobom, keďže žalovaný uhradil žalobcovi len jednu splátku, a to sumu 29,40 eur dňa 12.03.2018, čím plne pokryl prvú splátku vo výške 10,80 eur splatnú podľa zmluvy dňa 13.3.2018, tiež druhú splátku v tejto výške splatnú dňa 13.4.2018. Keďže nič viac neuhradil, zo splátky splatnej dňa 13.5.2018 vo výške 10,80 eur ostala uhradená len suma 7,80 eur a neuhradená suma 3,-eurá. Je preto preukázané tvrdenie žalobcu, že do omeškania sa žalovaný dostal už pri tretej dojednanej splátke úveru.

26. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplattenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplattením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalovaný nerozporoval splnenie podmienok pre predčasné zosplattenie úveru a toto bolo po práve, lebo žalovaný bol v omeškaní s plnením svojho záväzku viac ako 3 mesiace, bol upozornený na možnosť zosplattenia úveru, ktorá stranami bola dohodnutá v článku 7 bod 7.1 úverovej zmluvy a preto bol povinný celú nevrátenú istinu úveru a úroky splatné do zosplattenia úveru vrátiť žalobcovi v lehote mu na to poskytnutej v oznámení o zosplattení úveru, t.j. do 15 dní od jeho doručenia. Žalobca predložil oznámenie o zosplattení úveru s tým, že žalovanému doručené bolo dňa 1.8.2018, čo žalovaný nespóril.

27. Súd sa však nestotožnil s výškou týchto nárokov uplatnených žalobcom a preto jeho žalobe vyhovel len čiastočne.

28. Žalobca v žalobe uplatnené nároky špecifikoval tak, že ku dňu 19.8.2018, teda ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru boli tieto vo výške spolu 375,-eur a pozostávali z neuhradených splátok vo výške 359,40 eur a neuhradených náhrad poisného do zosplattenia vo výške 15,60 eur.

29. Do nadobudnutia účinkov predčasného zosplattenia úveru žalovaný mal v splátkach splatných k 13. dňu v mesiaci splácať istinu úveru 8,33 eur a splátky úroku 2,47 eur. Do dňa 19.8.2018 tak boli splatné úroky vo výške 15,31 eur (6x 2,47 eur + 0,49 eur) a tiež náhrady poisného v sume 15,60 eur. Oprávnený nárok žalobcu pri predčasnom zosplattení úveru tak podľa názoru súdu predstavuje istina poskytnutého úveru 300,-eur, úroky 15,31 eur, a náhrady poisného v sume 15,60 eur, spolu suma 330,91 eur z ktorej žalovaný uhradil sumu 29,40 eur a neuhradil sumu 301,51 eur v ktorej preto súd žalobu mal za dôvodnú, nakoľko uvedená suma zodpovedá nevrátenej istine úveru, úrokom do jeho zosplattenia a náhrade

poistného ktorej platenie bolo jasne a zrozumiteľne dohodnuté priamo v zmluve na základe samostatnej prihlášky žalovaného do poistenia. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu sumy 301,51 eur ako nevrátenej istiny a úrokov z úveru do jeho zosplatnenia spolu s náhradou poistného do zosplatnenia úveru. Nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 301,51 eur do dňa vyhlásenia rozsudku mu neuhradil. Nespochybnil to ani samotný žalovaný, hoci žaloba s prílohami mu bola riadne doručená a bol vyzvaný sa k nej vyjadriť, teda ak by chcel spochybniť základ či výšku voči nemu uplatneného nároku, mal dostatočný priestor tak urobiť. Preto súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 301,51 eur vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. V prevyšujúcej časti požadovanej istiny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

30. Žalobca žalobou uplatnil nárok na neuhradené splátky vo výške 359,40 eur, čo zodpovedá rozdielu sumy 388,80 eur ako celkovo splatnej sumy za celú dobu trvania úveru uvedenej v zmluve a sumy 29,40 eur, ktorú žalovaný uhradil. Žalobca k tejto sume dospel tak, že od toho čo mu na istine a úrokoch žalovaný za celú dobu trvania úveru (36 mesiacov) mal uhradiť, teda od sumy 388,80 eur odpočítal to čo žalovaný uhradil, teda sumu 29,40 eur, čiže uplatnil si aj úroky za dobu po zosplatnení úveru, teda za dobu po 20.8.2018. Čo sa týka žalobcom požadovaného úroku za úver za dobu po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, teda od 20.8.2018 do zaplatenia, v tejto časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

31. Otázka existencie, či neexistencie nároku veriteľa na riadne (zmluvne dohodnuté) úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru je v súčasnosti mimoriadne aktuálna a diskutovaná (viď napríklad príspevky na internetovom portály www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>> týkajúce sa tak pohľadu rozhodovacej praxe súdov ako aj pohľadu z „druhej strany“ - advokátov), pričom aj súdna prax sa k riešeniu uvedenej otázky stavia rôzne. Zástancovia názorovej línie podporujúci platenie zmluvných úrokov popri úrokoch z omeškania prevažne vychádzajú z dispozitívnej normy, ktorá neobmedzuje dobu na poskytnutie finančných prostriedkov a kým úroky z omeškania sú sankciou tak úroky sú odmenou za užívanie peňazí, a preto ich treba platiť až do ich vrátenia (napr. rozsudok NS ČR z 27.6.2007 sp. zn. 33Odo 657/2005).

32. Právny názor súdu premietnutý aj do rozhodnutia tu súdnej veci je, že úroky za dobu po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalobcovi priznať nemožno. Súd je totiž názoru, ktorý zastáva aj nižšie uvedená bohatá aktuálna judikatúra vyšších súdov, a síce, že úroky z úveru je možné priznať len do zosplatnenia istiny a v prípade existencie zmluvnej klauzuly v štandardnej formulárovej spotrebiteľskej zmluve v zmysle ktorej v prípade zosplatnenia úveru veriteľ má právo účtovať si popri úroku z omeškania aj zmluvný úrok, je potrebné takúto klauzulu podrobiť súdnej kontrole z hľadiska jej prijateľnosti (viď generálna klauzula o neprijateľných zmluvných podmienkach v § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka). V prípade záveru o jej neprijateľnosti úrok za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti nemožno priznať, čo je aj prípad tu prejednávanej veci. Veľmi podrobnú argumentáciu k vyššie uvedenému právnomu názoru, ktorá zohľadňuje a vyporiadava sa aj s najčastejšími argumentmi veriteľov v prospech opačného názoru, teda názoru o existencii nároku na úroky za dobu po predčasnom zosplatnení úveru obsahuje rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn.6Co/42/2016 zo dňa 11.5.2017 na ktoré súd v tejto súvislosti plne poukazuje. Nakoľko toto rozhodnutie je verejne prístupné na webovom sídle ministerstva spravodlivosti SR, súd len bez opakovania tam uvedenej argumentácie uvádza, že s tam uvedeným právnym názorom vo vzťahu k úrokom po splatnosti sa plne stotožňuje. V uvedenej súvislosti súd poukazuje tiež napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014, v zmysle ktorého "jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho

zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.“

33. Aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi stranami. Právny názor o neexistencii nároku na úroky za dobu po predčasnom zosplatnení úveru vyvodzovaného z neprijateľnej klauzuly v spotrebiteľskej zmluve aký zastáva aj tunajší súd bol podrobený aj testu ústavnosti. Súd v tejto súvislosti odkazuje na uznesenie ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd Slovenskej republiky odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (§ R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru s tým, že následne mu už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania.

34. Ak teda žalobca v žalobe uplatnil aj nároky na úroky za dobu po zosplatnení úveru, tak k tomu súd uvádza, že formulárové klauzuly, ako je napríklad tá časť článku 7 zmluvy ktorá hovorí o povinnosti uhradiť v prípade zosplatnenia úveru všetky záväzky splatné až v budúcnosti, teda vrátane úrokov a ktoré v neprospech spotrebiteľa zachovávajú právo veriteľa na úroky aj za dobu po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ktorý stratil výhodu splátok a je povinný zaplatiť jednorázovo celú sumu, no naďalej by mal platiť úroky akoby k zosplatneniu úveru nedošlo a ešte k tomu úroky z omeškania a podľa tvrdenia žalobcu dokonca aj zmluvnú pokutu, čím je sankcionovaný nad zákonný limit úrokov z omeškania) považuje za neprijateľné a preto za nespôsobilé založiť tvrdené právo žalobcu na úroky za dobu po predčasnom zosplatnení úveru.

35. Ak dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti zo strany veriteľa v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, tak systematické zaradenie § 565 v ôsmej časti (záväzkové právo), šiestom oddiele (Zánik záväzkov) Občianskeho zákonníka svedčí pre záver o zániku úverovej zmluvy v zmysle jej pôvodného znenia a účinkov. Zaniká tak aj povinnosť spotrebiteľa splácať veriteľovi poskytnutý úver v dohodnutých splátkach a platiť mu z poskytnutej istiny ďalšie (riadne, v zaniknutej zmluve dohodnuté) úroky. V dôsledku postupu veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka spotrebiteľovi vzniká povinnosť vrátiť nesplatenú istinu a splatné úroky, ktorých výška sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. V prípade omeškania spotrebiteľa s vrátením týchto prostriedkov je spotrebiteľ povinný platiť výlučne úroky z omeškania, avšak nie riadne úroky.

36. Povinnosť spotrebiteľa platiť veriteľovi riadne úroky po tom, čo sa veriteľ vykonaním jednostranného právneho úkonu rozhodol ukončiť zmluvný vzťah so spotrebiteľom, nevyplýva zo žiadneho ustanovenia žiadneho právneho predpisu. Niet kogentnej úpravy, podľa ktorej by bolo možné priznať úroky dohodnuté popri úrokoch z omeškania. Dohodnuté úroky za úver zákon reguluje bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je v neprospech spotrebiteľa a tiež vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Aj ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka na ktoré veritelia v tejto súvislosti často poukazujú vyslovene ustanovuje splatnosť úrokov k času vzniku záväzku vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi, nie k ich skutočnému vráteniu. Aj častá argumentácia veriteľov podopretá ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka je nesprávna, nakoľko systematicky toto ustanovenie pojednáva o otázke splatnosti úrokov v prípade predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka. Veritelia pri svojej argumentácii často poukazujú tiež na ustanovenie § 16 zákona 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch (cit. „Spotrebiteľ má právo kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne splatiť pred dohodnutou lehotou splatnosti. V takom prípade je spotrebiteľ povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia“), avšak k tomu súd uvádza, že zákon v citovanom ustanovení § 16 ods. 1 upravuje povinnosť platiť úroky pri predčasnom splatení spotrebiteľského úveru spotrebiteľom a nehovorí o úrokoch po splatnosti úveru.

37. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že k predčasnemu zosplatneniu záväzku spotrebiteľa došlo z vlastného rozhodnutia a konaním veriteľa, a teda, bol to veriteľ, ktorý v súvislosti so zmenou (obsahu) záväzku určil aj režim ďalšieho plnenia záväzku svojím jednostranným adresovaným právnym úkonom, hoci stále mal pri nesplácaní úveru žalovaným možnosť úver nezosplatniť a žalovať len jednotlivé nezaplatené splatné splátky úveru spolu s úrokmi. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

38. Záverom na podporu svojho názoru súd odkazuje tiež na rozsudky Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/407/2016 - 129 z 22.2.2017 alebo sp.zn.5Co/223/2014, Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/432/2015 z 23.11.2016, Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/52/2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/400/2014 z 29.7.2015, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/4/2017-67 z 16.2.2017, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.2Co/156/2016, 5Co/171/2016, 3Co/85/2013, 3Co/131/2016, 4Co/83/2013 a 21Co/30/2016, či rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Co/224/2015 - 125 z 9.6.2016.

39. Žalobe nebolo možné vyhovieť ani v časti zaplatenia zmluvnej pokuty o ktorej žalobca tvrdil, že nárok na jej úhradu mu vznikol v dôsledku omeškania žalovaného v zmysle článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne. Súd dojednanie o zmluvnej pokute v článku 8 bod 8.1 zmluvy, pri ktorom vzhľadom na jeho obsah a spôsob zakomponovania do formulára zmluvy nemožno mať pochybnosti, že bolo veriteľom vopred pripravené bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť obsah tohto dojednania alebo ho vylúčiť považuje za neplatné nakoľko sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka.

40. V tejto časti navyše žaloba žalobcu zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka, čo samo osebe zakladá dôvod na jej zamietnutie v uvedenej časti. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadošťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

41. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu na túto zmluvnú pokutu preto súd dáva do pozornosti, že už vo výroku Rozsudku Okresného súdu Rožňava sp.zn.12Csp/46/2016 zo dňa 10.5.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.4.2018 sp.zn.5Co/468/2017 bola obdobná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute obsiahnutá v časti bodu 8.1. Zmluvy o úvere žalobcu vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa.

42. Súd sa plne stotožňuje s vyššie uvedeným právoplatným posúdením uvedeného dojednania ako neprijateľného a absolútne neplatného aj s jeho dôvodmi ktoré žalobcovi musia byť známe nakoľko aj v tam vedenom spore bol stranou sporu. V prípade zmluvnej pokuty je potrebné pri uzavretí zmluvnej pokuty dodržať zákonné podmienky pre jej uzavretie, vyplývajúce z § 544 ods.1,2 Občianskeho zákonníka. Zmluvná pokuta bola zahrnutá do textu Zmluvy do bodu 8.1. Text Zmluvy bol predformulovaný žalobcom. Ustanovenie o zmluvnej pokute splyva s ostatnými časťami všeobecných zmluvných dojednaní v zmluve. Samotná zmluvná pokuta bola zapracovaná do uvedeného textu zmätočne, nejasne, s odkazom na bod 7.1. Zmluvy. Z textu Zmluvy bodu 8.1.kde sa uvádza, že zmluvnú pokutu si mohol veriteľ uplatniť vo výške 0,04 % denne už v prípade samotného omeškania s úhradou splátky, úrokov, či náhrady poistného a zároveň sa tam uvádza, že uplatniť ju mohol v prípade zosplatnenia úveru pre omeškania o viac ako tri mesiace je zrejmá duplicita zmluvnej pokuty, zvlášť za stavu, keď si mohol žalobca uplatňovať aj úrok z omeškania. Platnosť dojednania o zmluvnej pokute treba posudzovať k momentu jeho uzavretia, pričom podľa názoru súdu je neprimerané dojednanie sankcionovania dlžníka, ktoré pri strate výhody splátok zakladá nárok veriteľa na zmluvnú pokutu až 14,6 % ročne, súčasne na úrok z omeškania, a to pri zachovaní (podľa pôvodne dojednanej úpravy) práva na úroky za celú dobu úveru. Ide v momente uzavretia zmluvy o nevyvážené dojednanie. Dojednanie podľa názoru súdu nesplnilo predpoklady individuálneho dojednania zmluvnej pokuty a tak ako bolo zapracované spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu na úkor žalovaného ako spotrebiteľa. Krajský súd v Košiciach v už spomínanom rozsudku sp.zn.5Co/468/2017 k nesúhlasnej argumentácii žalobcu vo vzťahu k zmluvnej pokute uviedol, cit' rovnako správne súd vyslovil neprijateľnosť v časti bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere lebo táto pokuta je neprimeraná keďže dlžník je povinný ju platiť dvakrát, raz keď je v omeškaní s mesačnou splátkou a druhý raz keď omeškanie úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Z obsahu cit. bodu nie je zrejmé do kedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítať.“

43. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 375,-eur od 19.8.2018 do zaplatenia s tým, že úrok z omeškania požaduje v sadzbe 5 % ročne a len pre prípad priznania ho popri zmluvnej pokute za dobu ich súčasného plnenia obmedzil výšku úroku z omeškania na sadzbu 0,4 % ročne s tým, že inak žiada úrok z omeškania 5 % ročne.

44. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

45. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

47. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Žalobca, vychádzajúc zo žaloby určil začiatok omeškania žalovaného od ktorého požadoval úrok z omeškania na deň 19.8.2018 na základe toho, že v dôsledku omeškania s úhradou jeho záväzkov úver predčasne zosplatnil. Úrok z omeškania žiadal v sadzbe 5 % ročne, ktorá nepresahuje zákonnú sadzbu úroku z omeškania, preto úrok z omeškania v tejto sadzbe bol dôvodný a súd ho žalobcovi priznal za celé obdobie omeškania žalovaného, nakoľko žalobcom požadovaný nárok na zmluvnú pokutu žalobcovi nepriznal vôbec.

49. Žalovaný nerozporoval splnenie podmienok pre predčasné zosplatnenie úveru a toto ako už súd uviedol bolo po práve, lebo žalovaný bol v omeškaní s plnením svojho záväzku viac ako 3 mesiace, bol upozornený na možnosť zosplatnenia úveru, ktorá stranami bola dohodnutá a preto bol povinný celú nevrátenú istinu úveru vrátiť žalobcovi v lehote mu na to poskytnutej v oznámení o zosplatnení úveru, t.j. do 15 dní od jeho doručenia. Žalobca predložil oznámenie o zosplatnení úveru s tým, že doručené bolo

žalovanému dňa 1.8.2018, čo žalovaný nespóril. Žalovaný tak mal zaplatiť zosplatnenú sumu úveru do 15 dní odo dňa doručenia mu oznámenia o zosplatnení úveru. Keďže sa tak nestalo, žalovaný sa dostal do omeškania, preto ak žalobca odo dňa 19.8.2018 žiadal úrok z omeškania, bolo to po práve.

50. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný dňa 19.8.2018 preukázateľne bol v omeškaní so zaplatením sumy vo výške 301,51 eur a jeho omeškanie trvá, uložil mu súd spolu so sumou 301,51 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 301,51 eur od 19.8.2018 do zaplatenia. V časti zaplatenia úroku z omeškania zo sumy prevyšujúcej výšku prísúdenej sumy 301,51 eur súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko nad sumu 301,51 eur súd žalobu považoval za nedôvodnú a tak s plnením neexistujúceho nároku sa žalovaný do omeškania dostať nemohol.

51. Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie sumy 44,91 eur titulom náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, ani tento nárok súd žalobcovi nepriznal. Žalobca tvrdil, že uvedené náklady sú trovami právneho zastúpenia spojenými so zaslaním pokusu o zmier zo dňa 3.9.2018 (čl.15 spisu) žalovanému. Žalobca netvrdil, kedy a ako mal byť daný pokus o zmier skutočne žalovanému doručený (či aspoň odoslaný), a keďže o tom nepredložil ani žiadne dôkazy, neuniesol dôkazné bremeno v danej časti. Navyše, ak žalobca uplatnil uvedený nárok ako súčasť požadovaného príslušenstva pohľadávky (§ 121 ods.3 Občianskeho zákonníka), bol potom pre unesenie dôkazného bremena povinný preukázať účelné vynaloženie uvedených nákladov nielen vyhotovením pokusu o zmier, ale aj dôkazom o jeho skutočnom doručovaní žalovanému a tiež dôkazom o skutočnej úhrade nákladov s tým spojených ktorej náhrady sa domáhal práve v uvedenej výške svojmu vtedajšiemu právnenému zástupcovi, čo sa nestalo a nič z toho nepreukázal. Navyše nemožno považovať za účelne vynaložené náklady zakladajúce nárok na ich náhradu, ak pokus o zmier mal byť realizovaný len pár dní po výzve žalovanému uhradiť celú sumu úveru prostredníctvom oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 26.7.2018 realizovaného samotným žalobcom. Ide o nepreukázané a nedôvodné plnenie požadované od spotrebiteľa. Preto súd žalobe vyhovel len v rozsahu uvedenom v prvom výroku rozsudku a vo zvyšku ju zamietol.

52. Súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote stanovenej v § 232 ods.3 veta prvá CSP, t.j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol do dňa vyhlásenia rozsudku podaný návrh. Žalovaný ktorému žaloba bola doručená a bol výslovne vyzvaný sa k nej vyjadriť nevyjadril sa ani k uplatnenému nároku, ani k jeho splatnosti, preto nebol zákonný dôvod a podklad na určenie inej ako zákonnej lehoty na plnenie. Uvedené však žalovanému nebráni, aby sa v prípade, že by prísúdenú sumu chcel splácať v splátkach, obrátil s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

53. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaný boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní. Pri výpočte pomeru úspechu strán vo veci pre účel rozhodnutia o trovách konania súd za základ na jeho určenie vzal celú žalovanú pohľadávku vrátane zmluvnej pokuty a požadovaného príslušenstva pohľadávky (v tejto súvislosti vid' napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005 alebo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.6Co/227/2011). Súd sa plne stotožňuje s právnym názorom prezentovaným aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach vyšších súdov, v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“, ale za „čiastočný úspech“ (citované z Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005).

54. Pre úplnosť je treba uviesť, že i keď vyššie spomenuté súdne rozhodnutia vychádzajú z procesnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku, sú stále plne aktuálne a použiteľné aj na rozhodnutie o trovách konania v režime nového Civilného sporového poriadku. K tomu podporne pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 926 s, cit. "Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky".

55. Podporne v súvislosti s vyššie uvedeným záverom súd poukazuje tiež na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 56/2017-12 (už v súvislosti s výpočtom pomeru úspechu a neúspechu strán podľa aktuálneho Civilného sporového poriadku) alebo I.ÚS 31/2014-9.

56. Súd v súvislosti s názorom, že aj neúspech len v časti príslušenstva pohľadávky je nutné považovať za čiastočný neúspech a zohľadniť ho pri rozhodovaní o trovách konania dáva do pozornosti tiež rozsudky Krajského súdu v Prešove.zn.16Co/18/2017 alebo 4Co/114/2017.

57. V danom prípade žalovaná pohľadávka s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods.1 veta prvá CSP) činí 505,74 eur (375 eur ako v petite žaloby žiadaná istina + 83,55 eur ako dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaná zmluvná pokuta 0,04 % denne zo sumy 375 eur od 19.8.2018+ 2,28 eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný úrok z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 375 eur od 19.8.2018 a 44,91 eur ako požadovaná náhrada nákladov spojených s mimosúdny m uplatnením pohľadávky).

58. Prisúdená istina s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods.1 veta prvá CSP) činí 324,51 eur (301,51 eur ako prisúdená istina + 23 eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 301,51 eur od 19.8.2018).

59. Žalobca tak bol vo veci úspešný v rozsahu 64,17 %, žalovaný bol vo veci úspešný v rozsahu 35,83 %.

60. Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 35,83 % od úspechu žalobcu v rozsahu 64,17 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28,34 %.

61. Postupujúc podľa § 255 ods.2 CSP preto súd náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci a o nároku na náhradu trov konania v súlade s ust. § 262 ods.1 CSP v treťom výroku rozsudku rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 28,34 %.

62. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.